

«Un músic ha d'evolucionar i buscar el seu estil»

MÀSSICA-ENTREVISTA. Miquel Abras És un artista consolidat dins del món de la música en català i que ja ha tret al mercat quatre treballs discogràfics. Aquest dijous 4 d'octubre aterra al Voilà!. Abras desprèn sempre grans dosis d'energia que encomana al públic que l'escolta. Actualment, Miquel Abras es troba presentant el seu darrer treball "Equilibris Impossibles". Aquest nou CD representa un canvi important en la teva carrera?

"Equilibris impossibles" és un disc en què em vaig marcar el repte de començar una nova etapa musical posant més color a les cançons i jugant amb més instruments. Les lletres són més optimistes que en els anteriors discs i es pot trobar que hi ha instruments com trompetes o pianos que quasi no apareixien abans.

Aquest canvi també es reflecteix en els concerts, en els quals es nota un estil diferenciats, enfocat també cap a nous ritmes i amb una secció de vent que t'acompanya en alguns casos. Amb una renovació dels temes antics amb aires nous en aquesta gira actual. Tot això ha estat un parèntesi després del qual tornaràs al teu estil habitual o és la direcció que emprendre a partir d'ara la teva música?

Crec que un músic ha d'anar evolucionant i buscant el seu millor estil o camí. Jo em sento molt còmode amb aquest últim disc i crec que aniré tirant cap aquí. Intentaré fer cançons en què la musicalitat i els colors brillin molt més. Tiraré endavant en aquesta línia.

Marta Pich

Tornarem a sentir la versió rockera del "Crida" algun dia?

Book de fotos de Miquel Abras Foto:

No ets el primer que m'ho demana. Hi ha gent que espera la versió rockera. Potser haurem de plantejar-nos fer les dues versions en directe: primer l'elèctrica i després la versió reagge.

Tot va començar guanyant el concurs de maquetes Sona9 (2005). Així, l'any següent vas poder editar el teu primer treball en català "Entre mil vidres trencats" que et va obrir les portes i va fer que molta gent et conegués amb cançons com la que dona nom al CD, Fràgil. Però, quin és el seu passat musical abans del concurs?

Abans del concurs havia estat en molts grups de versions. Havia intentat també formar grups com "The Wonderful Baby Dolls" en què fèiem versions i després adaptacions de cançons fins que vam començar a fer temes propis en anglès. Va ser a partir del Sona9 que ja vaig començar a fer una carrera amb cara i ulls i vaig començar a disfrutar de la música de veritat.

Després d'aquest primer treball, el van seguir "M'agrada sentir el que tu sents", del qual vas rebre nombrosos premis de reconeixement com el Disc Català de l'Any de Radio 4 o d'altres com els de la revista Enderrock com a millor artista, millor cançó pop-rock. El tercer treball "Temps de Zel" tampoc es va quedar curt i va rebre també alguns reconeixements com a la millor cançó d'autor per "L'últim adeu". Quin és el teu treball preferit?

D'aquests quatre treballs, escolliria l'últim perquè m'hi sento molt identificat. Sobretot amb estils musicals que mai havia tocat.

A dia d'avui, se sap que és molt difícil viure de la música i que molts artistes han decidit buscar altres feines. Et dediques íntegrament a la música?

Si, jo vaig fent amb la música. Intento tocar cada cap de setmana sense parar ja que m'hi guanyo la vida i només visc d'això i no em puc permetre el luxe de fer vacances.

Hi ha gent que assegura que les noves tecnologies han arruïnat el món de la música i les discogràfiques. N'hi ha altres que assegurin que és una avantatge per a la promoció dels artistes. Què n'opines de tot això?

En el seu moment va ser un cop fort. Ja veníem de la pirateria abans de que existís el fenomen d'Internet. Després ja va aparèixer l'Emule i la descàrrega de discs. Un cop va petar tot vam començar a renovar-nos. Després ja ha aparegut Spotify a través del qual la gent pot escoltar els discs que vulgui o altres llocs com Youtube en què també es poden escoltar les cançons que vulguis o Itunes on pots comprar-les. No obstant això, crec que hem parat el cop. Hi va haver una gran baixada de vendes però ara la gent que vol comprar un CD el compra. Som en un punt en el qual hem d'anar aguantant amb el que tenim i anar fent.

En els teus CD es podem observar influències molt diferents i estils variats. Quina és la música que t'agrada, que escoltes i que més ha influït en la teva carrera?

Hi ha artistes des de Bob Marley, Sting o U2. Artistes del país com Lluís Llach o Adrià Puntí. Gent que sempre he escoltat. He intentat agafar algunes idees i aprendre'n.

L'hem vist compartint escenaris amb molts artistes com Joan Masdéu, Lax'n' Busto, Mazoni, Lúdia Guevara, Maria del Mar Bonet i fins i tot amb el manresà Damià Olivella. Com va sorgir aquesta col·laboració amb aquest últim?

El Damià és un artista que em va agradar quan va treure el primer disc. Vaig tenir la sort de compartir-hi un parell de concerts i va ser molt divertit poder cantar plegats. Fins i tot alguna vegada va venir a la Bisbal a col·laborar amb mi. Tenim molt bon rotllo. És un músicàs, un gran compositor, guitarrista i millor cantant. Un dels artistes a tenir en compte en aquest país.

En la seva cançó "Girasols mirant la lluna" afirmes: "si no estàs bé busca un nou camí". Quin camí creus que hem de buscar els catalans en aquests moments?

Crec que hem d'anar tots a l'una i buscar el nostre propi camí. Hem de tirar endavant. El passat no ens interessa. S'està comprovant amb moltes estudis que ens en sortiríem sols i podríem ser un país punter.

Sabem que et trobes ja al final de la gira de presentació. Qui et vulgui veure en directe on pot anar?

Podrà venir al Voilà! de Manresa el dia 4 d'octubre. També hi ha un concert a la Sala B (Luz de Gas) a Barcelona el dia 26 d'octubre. Després també actuarem a la Sala La Mirona de Salt i a Matadepera. Tothom qui vulgui saber on toco pot consultar la meva pàgina web (www.miquelabras.com)

L'hem vist tocar en acústic, en elèctric, sol i acompanyat. Que ens oferirà en aquest concert del Voilà?

Farem un concert de trio amb la banda. Segurament, serà en format acústic tot i que m'estic plantejant fer-lo més elèctric.

Has tocat en la majoria de locals on es fan concerts arreu de Catalunya. Creus que Manresa és una ciutat competent en termes musicals i amb suficients locals per a aquestes finalitats?

Però sí Manresa és la ciutat que té més locals de Catalunya em sembla! És una passada. Podries fer una gira només fent Manresa. Pots fer concerts al Voilà!, a l'Abbey Road, a la Peixera, al Sielu, Stroika, Silenci . Es podria fer, en un dia, una gira de set bolos pràcticament. Crec que Manresa té bona salut i ha de seguir així. Hi ha moltes ciutats com Girona que no tenen ni dues sales per fer concerts.

Un cop acabada aquesta gira, quins plans de futur tens?

De moment la gira no acabarà. L'any vinent seguirem fent bolos tot i que també estic preparant un altre projecte del qual a partir del febrer es començaran a saber coses.

Marta Pich

Book de fotos Miquel Abras Foto: